

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Digterne Baggesen og Oehlenschläger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 206. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1819_342_5-txt-shoot-idm276.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Det, menneskelig talt, *selvstændige*, Ord de have ført, det er hvad vi spørge om, og derefter skal vi bedømme deres indbyrdes Forhold som litteraire Magter, eller Ord-Førere i den danske Skrift-Verden. Paa deres Virksomhed *hver især*: paa deres egne *Værker* maae vi da fæste Øie, og lægge vi nu Baggesens comiske Fortællinger, Ungdoms-Arbejder og Labyrinth ved Siden af Oehlenschlägers Poetiske Skrifter og Nordiske Digte, da vil vi snart opdage, at uagtet der paa begge Sider ere Fortrin, som ei ophæve, og tildeels ei engang berøre hverandre, saa stride de dog i Grunden temmelig bestemt imod hinanden. Dette kommer ingenlunde af Forskjellen mellem de betragtede og behandlede Gjenstande, heller ikke deraf, at de samme Gjenstande ere betragtede fra forskjellige Sider og Stader, altsaa ikke af Forskjellen mellem Comisk og Tragisk, mellem Skjemt og Alvor, eller andet Sligt, men det kommer af en Grund-Forskjel i Synet, og Tanke-Gangen. Vi see det strax, at disse Magter kan umuelig begge have Ret, disse Digtere kan umuelig begge have udtrykt de *sande* Forestillinger om Menneske-Livet, dets Betydning og Øiemeed, samt hvad der, ret forstaaet, bliver det Samme: om Guddoms-Livet og dets billedlige Aabenbarelse paa Jorden. For begge Digtere er vel Mennesket en Gaade, som det maa være for enhver Aand, der oplader sine Øine i Støvet, men Løsningen søge de ad ganske modsatte Veie, hvilke de da stræbe at indhegne med saa yndige Blomster, oplyse med saa straalende Lamper, opfylde med saa indtagende Skikkelser, og aabne til saa glimrende Udsigter, som de med Ordet formaae.